

ט. כץ
איור: יוני גרשטין,
צילומים: רויטרס, ap

שלוש חזיתות ושפם אחד

הכול בוער מסביב, או מאיים להתלקח במהירות •
איראן חותרת **ללפיתת מלקחיים** ש'תמחץ את ישראל'.
מצפון היא מבעירה **חזיתות 'פרוקסי'** בעיראק, בסוריה
ובלבנון. בדרום, חמאס קובע את **גובה הלהבות**, ובבית
פנימה, ביו"ש, הטרור מכה • למרבה הטירוף, בשבוע
בו הפציעה ישראל את **רובע ה'דאחיה' בביירות**, סוכלה
מתקפת רחפנים מסוכנת, הופצה **שיירה בעיראק**,
חוסלו מטורות בסוריה ויורטו שלושה טילים מעל 4000
תושבי שדרות, בשבוע המכונן הזה ביכתה התקשורת את
'החיסול הממוקד' של... **שפמו המונומנטלי של עמיר פרץ**

מבעירה חזיתות פרוקסי, בעיראק, בסוריה ובלבנון. בדרום,
חמאס קובע את גובה הלהבות, ובבית פנימה, ביו"ש, עולה
מפלס המתיחות. ביום שישי שעבר נרצחה בבנימין רינה שנרב
הי"ד, ובהמשך נמנע בחסדי שמיים אירוע פח"ע נוסף בו
התגלה מטען חבלה.
המערכה שבין המלחמות, כך מכנים גורמי ביטחון

גרשון הכהן: "לנסראללה יש כוחות
קומנדו על הגבול. הוא לא מתכוון
לכבוש את מטולה ולהחזיק בה,
אין לו יכולות כאלה. אבל תקיפה
כזו משבשת את כל המערכת
הצבאית, ומונעת את כושר התמרון
ההתקפי של הצבא לפחות לשבוע.
היא הופכת אותו ללא רלוונטי"

את המתחולל בין ישראל ואויבותיה. למעשה, מדובר
בסמנטיקה, ויש הטוענים שהמלחמה כבר כאן. "אם המצב
עלול להידרדר למלחמה?", שואל/עונה פרופ' אפרים ענבר,
ראש מכון ירושלים לאסטרטגיה וביטחון. "אנחנו כבר במל-
חמה", הוא אומר ל"ידיד השבוע", "אין דרך אחרת להגדיר
את ההתרחשויות שמתחוללות פה. ישראל מפציצה, כך על פי
מקורות זרים, בסוריה ובעיראק, הסורים, חיזבאללה והמילי-
ציות השונות משיבים אש, מה זה אם לא מלחמה? ופוטנציאל
התבערה הוא עצום".
והשפם? אי וי, כמה צער יש בעולם; תהומות של יגון.

הרחפנים הופצצו בחצות

זה היה אמור להיות פיגוע ראווה איראני איכותי. נחיל
רחפנים עמוסים בחומרי נפץ חוצה את גבול ישראל סוריה,
ומתקיף מטורות אזרחיות/צבאיות בתוך שטח מדינת ישראל.

מדינה בהפרעה; רוחאני, נסראללה, קאסם
סולימאני, סינוואר ועוד ועוד חבריה ממחלקת
הטובים והאמיצים, צופים בישראל דרך כוונת
רובה הצלפים, ומעבר למשגר הטילים. ובטרללת
הבחירות הרדודות, העלובות, ההזויות והאפסיות ביותר
שהיו פה מעולם, עסוק עמישראל בשפם שהוסר אחר 47
שנים.

בשבוע בו יוחס לישראל כי הפציעה את רובע הדאחיה
בביירות, אחרי 13 שנה שנמנעה מלעשות זאת. כדי לחסל
רכיב קריטי של פרויקט דיוק טילי חיזבאללה (טוב, על פי
מקורות זרים). באותו שבוע בו סוכלה מתקפת רחפנים מסר-
כנת / הופצצה שיירת מליציות שיעיות בעיראק שעשתה את
דרכה לסוריה / חוסלו מטורות בסוריה ורגע, לא סיימנו, יורטו
שלושה טילים מעל ארבעת אלפים בני אדם בשדרות, אנשים
נשים וטף; בשבוע המכונן הזה מבכה התקשורת את החיסול
הממוקד של "הנכס הציבורי", כך בעבר כינה עמיר פרץ את
שפמו המונומנטלי (כשהסביר מדוע איננו מכחיד אותו).

מה יש להוסיף מול 'האבידה הלאומית', נפלה עטרת
שפמו של שר הביטחון במיל, ההוא שהשקיף בסמכותיות
מבעד למשקפת האטומה.

אחים, יש שריפה בעיירה. איראן חותרת ללא לאות
ללפיתת מלקחים שתמחץ את מדינת ישראל. מצפון היא

חמה, אומר פרופ' אפרים ענבר, 'אין דרך אחרת להגדיר את ההתרחשויות'

הישראלים חזרו לביירות. מימין: כרזות מונפות בהלוויות של אבו עלי אל-דאבי שחוסל בפעולת המלטי"ם, משמאל: בנין התקשורת של חיזבאללה בביירות שנפגע קשות, למטה: טנקים ישראלים ברמת הגולן בגבול ישראל-סוריה

בביירות. ישראל לא נטלה אחריות על התקיפה, אולם אם אכן הייתה זו ישראל, מדובר בתקיפה הישראלית הראשונה בלבנון, מאז מלחמת לבנון, לפני 13 שנים.

מרכז תקשורת? אולי, אבל היו שם עוד דבר רים, מעניינים קצת יותר. בהמשך התברר כי הרחפן חיסל "ערכות דיוק", לפי הדיווח ב"ניו יורק טיימס", מדובר במערבל שמאפשר לשדרג את חומרי ההדף של הטיל ולשפר את השליטה והדיוק בנתיבו.

דיוקיוק

חיזבאללה מחזיק בארסנל של כ-130 אלף טילים בלבנון, אולם רק מעטים מהם מדויקים וארוכי טווח. ההנחה באיראן היא שאל מול מאות שיגורים מדויקים, יהיה מערך היירוט של ישראל חסר אונים, במתקפה כזו, מרבית הטילים והרקטות שישוגרו לעבר ישראל, יפגעו במטרות איכותיות, הן צבאיות והן אזרחיות. כך למשל, בתי הזיקוק, נמל התעופה בן גוריון, מתקני גרעין, וכמובן, מרכזי ערים גדולות. הקטל בעורף הישראלי יהיה גדול.

המאמץ האיראני מתמקד בהסבת רקטות מדגם זילזל-2, שהטווח שלהן מגיע לכ-200 קילומטרים, לרקטות מדויקות. לפי הערכות המודיעין, בידי חיזבאללה כ-14 אלף רקטות מהסוג הזה.

בישראל חששו, ההערכה בקרב גורמי הביטחון היא שאכן, אם פרויקט דיוק הטילים יצליח, הוא יהפוך לאיום הזמין הקיומי ביותר על מדינת ישראל בשנים הקרובות. משמרות המהפכה ניהלו תחילה את הפרויקט בבסיסים בסוריה, אבל במסגרת המב"מ, (המערכה שבין המלחמות) ביצעה ישראל סיכולים בתקיפות חוזרות ונשנות, ותוך שמירה על עמידות. האיראנים לא ויתרו, והם העבירו את הפרויקט לשטח לבנון, מתוך ראייה נכונה של המציאות, הם הניחו שצה"ל מורתע ולא ירצה לאתגר את חיזבאללה, ולכן יורים ידיים מול סדנאות הטילים המוקמות בלבנון.

חיסול הרחפנים בסוריה, והמתקפה בדא-חיה, שיוחסה לישראל לא נשארו לבד. ביום ראשון בערב הותקפה שיירה של מיליציה מסונפת לאיראן, באזור העיירה קיאם בעיראק, סמוך לגבול עם סוריה. הקציר: שישה הרוגים,

והפעולה סוכלה.

במוצאי שבת התקבל מידע מודיעיני נחרץ: האיראנים נחושים לממש את תוכנית התקיפה, אולי עוד באותו לילה. ישראל החליטה להקדים ולפעול, עוד לפני שהמחבלים יצאו מבסיסם. לפני חצות, תקף חיל האוויר את הווילה והשמיד את שלושת המבנים על יושביהם. חמישה מחבלים נהרגו, ביניהם שלושה אנשי חיזבאללה. ישראל מיהרה להודיע על התקיפה, ואף הפיצה תיעוד מלא שלה, כולל תיעוד הניסיונות הקודמים של הפרחת הרחפנים. לאחר התקיפה, באחת לפנות בוקר, מיהר ראש הממשלה נתניהו להגיע לקריה. ואז, אחרי השעה שתיים, נחת רחפן חמוש על "מרכז התקשורת" של חיזבאללה ברובע הדאחיה

יוני בן מנחם: "הצבא החמאסי שיקום בחסותה של איראן, יורכב מפעילי הזרועות הצבאיות של חמאס והג'יהאד האיסלאמי. מדובר בשינוי דרמטי, כי עד היום פעלו הארגונים בנפרד ובמתכונת של גרילה. בעתיד הם יהוו כוח אחד, עם מנגנון פעולה אחד"

אלא שהפעולה כולה, מהתכנון על ידי קאסם סולימאני, מפקד כוח קודס של משמרות המהפכה האיראנים, דרך ההגעה לסוריה, ההתמקד מות והפעילות, היו חשופים למודיעין הישראלי ברזולוציות הגבוהות ביותר. כבר לפני יותר משבוע הוכרזה כוונת בצפון, מחשש לחדירת רחפנים, ראשי הרשויות בצפון הובאו בסוד העניינים.

חודש אחרוני. לוחמי כוח קודס איראנים מגיעים לדמשק, כשברשותם חומרי נפץ. יחד עם פעילי חיזבאללה, מתמקמת החבורה בוילה נאה עם בריכה וגינה גדולה, בכפר עקרה, מדרום מזרח לדמשק. אלא שלא מדובר היה בחופשה קלאסית של סוף הקיץ, בכפר פסטורלי. בחצר הווילה המ-גודרת השייכת לכוח קודס, היה מחסן של רחפנים ואמל"ח. בשער עמד ש.ג. הכל צולם, הכל תועד.

ביום חמישי שעבר, יצאו ארבעה מחברי החוליה, נושאים רחפנים עמוסים בחומרי נפץ, לאזור החרמון, לכפר ערנה. הם הרימו לאוויר מספר רחפנים, במטרה לפגוע במספר אתרים בצפון רמת הגולן. הצבא שיבש את פעילות הרחפנים

בהם מפקד בכיר וחמישה חברי מיליציות, והשמדת אמל"ח. למחרת בוצעה תקיפה נוספת נגד מיליציה שיעית באזור אל-בוכמאל בצפון מזרח סוריה.

מגיב שלא בטובתו

"אני אומר היום לתושבי הצפון ולכל תושבי פלסטין הכ-בושה", צרח נסראללה בנאום מאיים, "אל תחיו, אל תנוחו ואל תהמרו לרגע שחיזבאללה ירשה מהלך ותוקפנות כאלה....אני אומר לצבא הישראלי, החל מהלילה, שיהיה בכוננות, וימתין לנו, יום, יומיים, שלושה וארבעה, שימתין לנו".

בצפון נזכרו באירוע "שמש חורפית", ינואר 2015, אז יוחס לישראל החיסול של ג'יהאד מורנייה שביקש להקים בגולן הסורי תשתית טרור של חיזבאללה. לצד מורנייה חוסלו פעילים של איראן וחיזבאללה. חיזבאללה חיכה כמעט שבו-עיים, ואז, במטח טילים נגד טנקים על שיירה של גבעתי בהר דוב, נהרגו רס"ן יוחאי קלנגל וסמ"ר דור חיים ניני, הי"ד. ישראל החליטה אז 'להכיל' את פעולת חיזבאללה (אבל אין ספק שהיא הבליגה רק משום שמדובר היה בשני הרוגים. אם מספר ההרוגים היה רב יותר, לישראל לא הייתה ברירה אלא להגיב, ואין לדעת כיצד היו מתפתחים האירועים). הייתה זו הנקודה הקרובה ביותר למלחמת לבנון השלישית, בין ישראל לחיזבאללה, מאז 2006.

מקבלי ההחלטות בישראל בטוחים כעת: נסראללה יגיב, אין שום היתכנות לסיטואציה של הבלגה מצידו. ובעצם אין לו ברירה אלא להגיב, ובגלל שלוש סיבות עיקריות; קודם כל, בגלל עצם הפגיעה המדויקת המיוחסת לישראל במתקן לדיוק טילים שסיפקו לו האיראנים. הפגיעה שיבשה את יכולתו של הארגון להמשיך בפרויקט הדגל של איראן-חיזבאללה, ויש הטוענים שהיא יוצרת עיכוב של לפחות שנה, אם לא הרבה יותר.

אלמנט נוסף הוא הפומביות. חדירת הרחפנים הייתה רועשת, היא נצפתה ותועדה לעיני ולאוזני העולם כולו, ולא ניתן להתעלם ממנה. הסיבה השלישית שדוחקת את נסראללה לפינת התגובה, מתייחסת לאלמנט הדומיננטי ביותר במנט-ליות הערבית: הכבוד. פעמיים ביממה הושפל עד עפר כבודו של נסראללה, בפעם הראשונה בסוריה, עם חיסול פעילי הארגון שניסו לשגר רחפנים אל ישראל. ובפעם השנייה, בחדירת כטב"מים בגובה נמוך, אל ביתו הוא מבצרו בדאחיה בביירות.

אם לא מכלול הסיבות הללו, יתכן מאד שנסראללה היה מוריד את הראש וממשיך הלאה. בעלי האוזניים החדות, שמעו אינטונציה של פניקה בנאומו של נסראללה. הוא זוכר יותר טוב מכולם את שאמר ב־2006, אחרי מלחמת לבנון השנייה, שאילו ידע איך ישראל תגיב, הוא לא היה פועל נגדה. למעשה, מאז מלחמת לבנון השנייה מתקיים מאזן הרתעה הדדי בין הצדדים. ישראל נמנעת כמעט לחלוטין לתקוף באופן גלוי בלבנון. ומהצד השני, נמנע חיזבאללה מתקיפה בשטח ישראל. העצבנות שרטטה בנאומו של נסראללה שיקפה את החששות החדשים בצמרת לבנון וחיזבאללה, האם החצופים בישראל שינו את הכללים, וההרתעה של חיזבאללה בלבנון כבר לא עובדת?

נסראללה משחזר את נאומו של נתניהו בעצרת האו"ם מלפני כשנה, אז הציג ראש ממשלת ישראל אל מול העולם כולו תמונות ומפות של פרויקט דיוק הטיילים בביירות. ראשי חיזבאללה חוששים שנתניהו הוציא כביכול לנסראללה כרטיס אדום, והסביר לו באמצעות רחפני הנפץ ש"גייס אובר", די לפרויקט הדיוק. האם שטחה של לבנון לא יעניק יותר חסינות לסדנאות דיוק הטיילים, שממוקמות בלב שכונות אזוריות? למעשה, כך הזהיר הרחפן את נסראללה, אם לא תפסיק את המשחק הזה, מישוהו אחר יפסיק אותו ובווריאציה קצת רועשת והרבה כואבת.

למען האמת, בעת הזו, עימות נרחב עם ישראל הוא הדבר האחרון לו זקוק האדון נסראללה. חיזבאללה מצוי במשבר כלכלי חמור, אולי החמור ביותר בתולדותיו. בעיקר בעקבות הקיצוץ הדרמטי בסיוע האיראני, וכמובן, בגלל הסנקציות הלוחצות של הממשל האמריקני על הארגון, שמייבשות את מקורות ההכנסה שלו. לצד זה, הארגון עוד מלקק את פצעיו מהמלחמה בסוריה, שעלתה לו באלפי הרוגים ופצועים.

הנשיא, עאון, מיהר להכריז שמדובר ב"הכרזת מלחמה על לבנון, שמצדיקה תגובה". ואפילו ראש הממשלה חרירי, יריב מושבע של נסראללה, גינה את פעולת הרחפנים והגדיר אותה כ"פגיעה של ממש בריבונות לבנון". אלא שבמזרח התיכון חובה לדעת לקרוא בין השורות, תגובותיהם של מנהיגי לבנון

אתו את המועדון הלבנוני.

חשוב להבין, ממשלת לבנון חוששת חשש גדול מתגובה של חיזבאללה, שתגרור אחריה תגובה ישראלית מוחצת שע-לולה לדרדר את הצדדים למלחמה ותחריב את לבנון. כמו כולם שמעו עיון, חרירי ונסראללה את נתניהו שאיים ש"מדינה" תשלם מחיר כבד על כל מתקפה, לא לחינם התבטא נתניהו במינוח "מדינה" ולא "ארגון". אמור מעתה, נסראללה יתקיף? צה"ל יהרוס את כל לבנון. ראו הוזהרתם. ממש כמו שאומר הסרטון, בו פנה דובר צה"ל לשר התירות של לבנון: "ראיתי שאתם מצפים לשני מיליון תיירים, חבל שלבנון תשלם את המחיר".

ויש עוד משהו, איראן לא מעוניינת במלחמה עם ישראל בעת הזו. היא בפירוש מתכננת מלחמה להשמדת ישראל, כשחיזבאללה ארגון הפרוקסי יעשה לה חלק יפה של העבודה, אבל רק בעיתוי שישרת את האינטרסים שלה. נסראללה לא יכול לצאת למלחמה נגד ישראל, כל עוד לא התקבל האוקיי מטהרין. "אין היום מדינת לבנון", אומר פרופסור ענבר, "כל המערכות השלטוניות והכלכליות, כפופות לחיזבאללה שהוא מריונטה איראנית. גם צבא לבנון, שלמרבח האבסורד מקבל סיוע אמריקני, מושפע באופן ישיר מחיזבאללה".

נסראללה שוקד על תגובה מדודה, אבל מהדהדת. הפעולה תהיה כזו שמצד אחד תכאב לישראל ותשפיל אותה, ומהצד השני לא תגרור אותה לפינה ותדרדר למערכה כוללת, כזו שת-ביא לחורבן לבנון. מתי? ובכן, מאז ומתמיד נסראללה וארגונו לא שלפו פעולות תגמול, אלא חישבו את צעדיהם בקפידה.

ישראל בכוננות, דריכות וערנות, גם בגבול ישראל סוריה, בעוצבת הבשן, וגם בעוצבת הגליל, אוגדה 91. ההערכות חוששות מתקיפת חיילים בגבול הצפון, פחות מתקיפה של מטורות אזוריות. במקביל, יש המזהירים כי חיזבאללה שהוא ת.פ. של איראן, ינסה לפגוע במטרות ישראליות בחו"ל, כמו שגרירויות.

נסראללה מאיים כבר תקופה ארוכה, על יישובי הגליל. "האיום של 48 נשאר ב48", אומר אלוף במיל. גרשון הכהן, חוקר במרכז בגין סאדאט למחקרים אסטרטגיים. "אבל עדיין חשוב לדעת שלנסראללה יש כוחות קומנדו על הגבול, הוא מצהיר בגלוי על כך שכוחותיו יכבשו את יישובי הגבול בגליל. נכון, הוא לא מתכוון לכבוש את מטולה ולהחזיק בה, אין לא-רגון יכולות כאלה. אבל העניין הוא שתקיפה כזו משבשת את כל המערכת הצבאית, ומונעת את כושר התמרון ההתקפי של הצבא. היא הופכת אותו ללא רלוונטי, עד כדי שחיקת כושר ההרתעה האסטרטגי של ישראל".

לא נראה שזו תהיה התגובה של נסראללה, משום שללא ספק, מדובר ב'קאזוס בלי', עילה למלחמה, ובכן נסראללה ממש לא מעוניין. אבל התוכנית מתקתקת בקנה, ואין לדעת מתי תעלה הג'ננה לנסראללה.

מדברים לסוריה, מתכוונים לאיראן

התקיפה בסוריה משדרת מסר חשוב לנשיא אסד ולפטרור-ניו הרוסים: ישראל לא תשקוט כל עוד הם מניחים לאיראנים

לא כווננו לאוזניים ישראליות, גם לא לאוזניים אמריקאיות, הכתובת הייתה נסראללה וארגונו.

הנה הסאבטקסט בדבריו של עאון: ישראל פגעה כביכול במדינת לבנון, ולא בחיזבאללה לבדו, היות שכך, מן הראוי להשאיר לממשלת לבנון את ההחלטה כיצד להגיב. ממשלת לבנון תחליט אם ינקטו צעדים מדיניים ומהלכים דיפלומטיים, כמו פנייה לאו"ם, או שאולי היא תיזום פעולה צבאית. אבל אין מצב שחיזבאללה יחליט על פעולה כל שהיא, ואז ישרוף

אפרים ענבר: "העימות מול איראן הוא בלתי נמנע, אולי לא מחר, אולי לא בעוד שנתיים, אבל הוא יבוא. ישראל תאלץ אז לקבל החלטה, לתקוף או לא (לרבות את מתקני הגרעין). במבט בעיניים של בשר-ודם, זו שאלה של להיות או לחדול"

בין צפון לדרום. למעלה: אחד מהמשרדים בבנין התקשורת בביירות שנפגע בפעולת המלטי"ם הישראלית, למטה: הבניין בשדרות שנפגע משברי טיל של כיפת ברזל

לעשות על אדמת סוריה כרצונם, ולהפוך אותה לבסיס קדמי בחזית העימות עם ישראל.

אסד עודנו זקוק לאיראנים, אם כי פחות מבעבר, ככל שחולף הזמן, הוא מתקרב אל הנקודה בה יסרב להתעורר בכל בוקר מחדש אל הפתעות, מבוכות וסכנות שגורמים לו האיראנים. בשאר עשוי, בגיבוי רוסי, לנסות ללחוץ על איראן להגביל את פעילותה, וזו, כך נראה, הייתה כוונת ישראל בהחלטתה לתת פומבי לתקיפה בסוריה ולקבל עליה אחריות.

עיראק היא מדינה נוספת בה מכה איראן שורשים, והופכת אותה למוצב קדמי נגד ישראל. הרציונל הוא לה-קים מסדרון לוגיסטי שיזין את מערכי הרקטות והטילים המדויקים, המכוונים לישראל משטחן של סוריה ועיראק. על פי מקורות זרים, בתקופה האחרונה תקפה ישראל בעיראק, ארבע פעמים מתקנים של המיליציות השיעיות העיראקיות, בהם אוחסנו טילים שהגיעו מאיראן. המיליציות השיעיות טוענות שהתקיפות בוצעו באמצעות מזל"טים ישראלים. "והם כנראה צודקים", אומר לנו

שלא לייחוס גורם מודיעיני. "הכטב"מים שפועלים בעיראק, הם או של ארה"ב, או של ישראל. למדינות ערב אין כטב"מים. אלה של ארה"ב פועלים בתיאום מלא ובאישור, מה נשאר?" עם כל הכבוד לסוריה, שפעולת החיסול הייתה על אדמתה, הרי שהכתובת העיקרית שלה הייתה איראן שיזמה את מתקפת הרחפנים של סולימאני. מדובר בפעם הרביעית ב-18 החודשים האחרונים, בה מנסה איראן לתקוף את ישראל במישרין ובגלוי.

החיסול הישראלי שידר לאיראנים שהם פגיעים, חשופים וחדורים מודיעינית. למרבה הצער, לא די בכך כדי לעצור את האיראנים, אפילו צבר של כשלונות צפופים, כמו הפצצות ישראליות וסיכול מתמיד של תוכניות שלה, לא מרפים את ידיה של מדינת האיתולות.

המאבק בין ישראל לאיראן הוא מתמשך, מדובר במאבק מוחות, בו בינתיים ידה, ליתר דיוק, מוחה של ישראל על העליונה. אבל איראן היא מדינה פונדמנטליסטית מהפכנית, וככזו, היא לא תוותר על החזון ועל חלום ההתבססות בסוריה וגם בעיראק.

מערכה אחת, חזיתות רבות

עד כמה אנחנו קרובים להסלמה משמעותית? "עננים שחורים אני רואה", אומר ל"יתד השבוע" אלוף במיל. גרשון הכהן. "היו לנו עשר שנים טובות ושקטות יחסית, הרבה בגלל שמונה שנות מלחמת האזרחים בסוריה, שהוציאה את צבא רוסיה ממפת האיומים על מדינת ישראל. זהו, תם עידן והחלה תקופת המערכה החדשה. שלא תהיה טעות, לא מדובר במספר חזיתות נפרדות זו מזו, הכל חזית אחת גדולה מנווטת ומכוונת על ידי איראן".

נכון לעכשיו, כמו שאמרנו קודם, איראן לא מעוניינת במלחמה עם ישראל, לא עכשיו. היא מתנהלת כדרכה, בחתרנות ובהליכה על הסף, נהנית ליצור אי יציבות מבחון, כדי לבסס יציבות מבפנים. כך היא מתנהלת עם המיכליות במפרץ הפרסי, וכך היא מציקה לישראל, באופן מדוד וכזה שלא יסלים למלחמה של ממש.

בינתיים היא שוקדת על התוכנית הגדולה ומפתחת שליטה אימפריאלית במזרח התיכון. איראן פועלת בהשראת תור הזהב של ימי פרס הגדולה, עם דריוש ואחשוורוש. למעשה, חלק גדול מחלומה של איראן כבר הוגשם, ויש לה אורך נשימה, סבלנות ועקשנות. האסטרטגיה מתבצעת לעינינו, פיזית, על המפה; איראן נכנסת למדינות חלשות ואוכלת אותן מבפנים. ממש כמו המוזיק חדרונית הדקל, שקודח חורים באורך של מטר בגזע העץ, וכך מחליש ואף הורג אותו.

לבנון הפכה לחיזבאללה לסטאן ולבובה איראנית. במקביל מתבססת איראן בסוריה והיא מתכננת להקים בה מערך עצום של בסיסי מודיעין ומבצעים, לצד מערכי טילים, רקטות ואף מטוסים. התכנונים הגרנדיוזים של איראן מבטיחים לייבא צבא של 100 אלף לוחמים שיעים, לא איראנים, אל תוך סוריה. ועיראק? למרבה האבסורד, האמריקאים ששיקמו ובנו אותה אחרי סדאם חוסיין, מגישים אותה כעת על מגש של כסף לאיראן. הנשיא בעיראק הוא שיעי, ובין משמרות המהפכה האיראניים ובין השלטון העיראקי מתקיים שיתוף פעולה אינטנסיבי. במקביל, פועלות מיליציות שיעיות בעיראק, שנתמכות בנשק ובכסף על ידי איראן.

על הדרך הגשימה איראן חלום, והיא מגיעה עד לים התיכון. ובמקביל, נסלל המסדרון היבשתי שיאגף את סעודיה

נשואים על ההריסות. עמדה של חיילים לבנונים בסמוך לבנין חיזבאללה שנפגע בהתרחקות המל"ט

מדרום באמצעות החות"ים. במקביל, חולשת איראן על שני מיצרים קריטיים, מיצרי הורמוז במפרץ הפרסי, ובאב אל מנדב בים האדום. מדובר בנוכחות אסטרטגית דרמטית. בבאב אל מנדב, באמצעות החות"ים, יכולה איראן לאיים על אוניות ישראליות שעוברות באזור.

טרוריסטים עם טילים

"אנשים אומרים: חיזבאללה וחמאס הם ארגוני טרור, והטרור הוא לא איום קיומי", אומר גרשון הכהן, "אני מבין את ראש הממשלה שלפני הבחירות זורה דיבורי הרגעה. אבל אין מנוס מלהזהיר: חיזבאללה הוא צבא מתקדם, פוסט מודרני שחמוש בנשק רקטי מדויק, כמאה ושללשים אלף טילים. הסכנה לא נשקפת רק משם, בעיראק פועלות מיליציות המורכבות מבלוצים, עיראקים, אפאגאנים, פקיסטניים ועוד. חמושות ומאומנות במיטב הנשק והטקטיקות המודרניים".

במקביל, מטפחת ותומכת איראן בחמאס עזה, ואין לטעות, מדובר בצבא בעל יכולות רקטיות לאיום על ישראל, יותר מכל צבא במערב אירופה. על פי ההערכות של גורמים ברצועה, לחמאס יש כ-20 אלף רקטות וטילים, מפעלים של תעשייה צבאית המפתחת אמצעי לחימה, וטילים מדויקים עם ראשי נפץ כבדים. הכל באמצעות טכנולוגיה שקיבל מאיראן, וכן מפעלים לפיתוח רחפנים שיכולים לתקוף מהאוויר ולייצור של חומרי נפץ, מוקשים ומטעני חבלה.

פרופ' ענבר מחדד: אויבותיה של ישראל לא מחזיקות ביכולות מקבילות לאלה של מדינות ערב, ערב מלחמת יום הכיפורים, לכן, לא תפרוץ כאן מלחמה בסגנון 1973, ואין סכנה מפלישה של כוחות שריון וטנקים אל תוך שטח ישראל. אבל חמור פי כמה, אויבי ישראל מחזיקים ביכולות מסוג אחר, בתחום הנשק הרקטי, רחפנים ועוד, המנסים להתגבר על היכולת האווירית הישראלית. הסיכון שמרחף על העורף הישראלי, הוא עצום, מעולם לא היה כמוהו.

למעשה, מדובר ביכולת לאיים על ריכוזי אוכלוסיה ומטרות אסטרטגיות בישראל ובהיקף רחב. במלחמת יום הכיפורים מדינות ערב ידעו שאין בכוחן לפגוע במרכזי ערים, לא בכוח רקטי ולא בכניסה של מטוסים. המשוואה הצבאית השתנתה לחלוטין, במלחמה הבאה, חלילה, יוכלו האויבים להנחית מכות מחץ על אוכלוסיה אזרחית. גם אם חיל האוויר ידכא שמונים אחוזים ממערך הרקטות של חיזבאללה, עדיין, מה שישאר לחיזבאללה, יהיה יותר ממה שהיה לארגון במלחמת לבנון השנייה.

"לא בטוח שהעורף מוכן", אומר פרופסור ענבר, "ולא בטוח שיש מספיק סוללות של כיפת ברזל, כמו גם מקלטים. שמירת ההגנה בפני טילים קצרה מדי, והצפון מוגן הרבה פחות מהדרום".

ההבדל בין מלחמה מודל 2019, למלחמה עתיקה של המאה הקודמת, כמו ששת הימים, הוא עצום. בעבר חייבה יציאה למלחמה סימנים מקדימים, כך למשל, לפני מלחמת ששת הימים היה על צבא מצרים לצלוח את תעלת סואץ ולעבור פיזית למדבר סיני, לפרוס תחמושת ועוד. היום? המערכת הרקטית כבר פרוסה, והזמן בין ההחלטה לצאת למלחמה, ובין המוכנות, קטן עד זעיר. המצב עלול להידרדר באפס זמן, מאי לוחמה, למלחמה על אמת.

"ישראל היא מדינה מודרנית ומפותחת, ומכאן נקודת החולשה שלה", מסביר הכהן. היא תלויה בחשמל, ברשת העולמית, במחשבים, בסלולרי, במזגנים במגדלים ועוד ועוד.

כשאין חשמל בכפר בלבנון, הכפריים אופים פיתות בטאבון. מכירים מישוה בקומה 16 במגדל ברמת גן, או בקומה חמישית בבני ברק, שמחזיק בבית שק של קמח ואופה בטאבון? הקידמה הופכת אותנו לפגיעים. תארו לכם, אין חשמל ואין רשת, אי אפשר להוציא כסף, לשלם באשראי, ועוד ועוד. אנשים בישראל לא ערוכים לקיום עצמי, ואפילו לא דיברנו על סייבר".

האיום של השכנים הוא לא רק רקטי. השבוע חשף המזרחן יוני בן מנחם, מהמרכז הירושלמי לענייני ציבור ומדינה, כי איראן מסייעת לחמאס עזה להקים צבא סדיר, לא פחות. המטרה היא לעבור ממגננה על רצועת עזה, למתקפה. הכל במסגרת גיבוש והידוק החזית החדשה של איראן וחמאס נגד ישראל.

"הצבא החמאסי שיקום בחסותה של איראן", אומר יוני בן מנחם ל"יתד השבוע", יורכב מפעילי הזרועות הצבאיות של חמאס והג'יהאד האיסלאמי. מדובר בשינוי דרמטי, כי עד היום פעלו הארגונים בנפרד ובמתכונות של גרילה. בעתיד הם יהיו כוח אחד, עם מנגנון פעולה אחד".

בן מנחם מספר שאיסמאיל הנייה הצהיר על הקמת "צבא אל קודס", שיתמך באופן ישיר על ידי קאסם סולימאני, מפקד כוח קודס במשמרות המהפכה. על פי המרכז הירושלמי לענייני ציבור ומדינה, המתבסס על הערכות מודיעיניות ועל פרסומים בתקשורת הערבית, הזרוע הצבאית של חמאס, עז א-דין אל-קסאם, מונה היום כ-40 אלף איש המאוגדים בשש חטיבות, בכל חטיבה יש ארבעה-חמישה גדודים.

לזרוע הצבאית של חמאס יש גם כוחות מילואים, יחידות עילית (נוח'בה) וגם יחידת קומנדו ימי. משימתו של כוח נוח'בה היא לחדור לישראל דרך המנהרות ההתקפיות, להסתער על מוצבי צה"ל ועל סוירים צבאיים, להרוג חיילים ואזרחים ולסגת עם שבריים חטופים, חיים או מתים, בחזרה לרצועה דרך המנהרות ההתקפיות. בינתיים הוא ממשיך לה-ציק עם חדירות, אירועים בסמוך לגדר ועוד ועוד.

ולא דיברנו על הג'יהאד האיסלאמי, שהוא בן טיפוחים איראני מוצהר, וגם לו יש יכולות בכלל לא מבוטלות. "הג'יהאד האיסלאמי לא פועל בניגוד לרצונו של חמאס", אומר בן מנחם. "כל אכן ובלון שיוצאים משטחה של עזה, הם בידיעת חמאס, אין מצב שטיל או פצמ"ר ישוגרו על ידי "ארגונים סוררים", הכל חמאס, בעידודו ובהכוונתו".

מתי תחליט ישראל שזהו, הסאה הוגדשה? מתי ולמה ידרדר העימות המרוסן מול חמאס, למלחמה של ממש? אין לדעת, גם "צוק איתן" הייתה מלחמה שאיש מהצדדים לא רצה בה. הכהן: "אין שום דרך להסביר את הרציונל הזה, למומחים אמריקאים. הם שואלים איך יכול להיות שגם יש-ראל וגם חמאס לא רצו במלחמה, ובכל זאת היא פרצה. לכו תסבירו להם את הרציונל המזרח תיכוני. וגם עכשיו, המלחמה בין ישראל לחמאס עלולה לפרוץ בכל רגע נתון".

חמאס יודע שישראל לא מעוניינת בעימות צבאי, גם בגלל הבחירות ובעיקר בגלל מתן הקדימות לחזית הצפונית. הוא הולך על הסף ומנסה ליצור פרובוקציות במינון וברמה שהן מתחת לסף התגובה הישראלית. באיזה שלב העימות מדרדר למלחמה?

גרשון הכהן מהרהר: "כך היה עם המתאבדים שבמשך שנה וחצי מיררו את חיי אזרחי ישראל. ואז החליטו מקבלי ההחלטות לצאת למבצע 'חומת מגן'".

הפיגוע במלון פארק על שלושים ההרוגים, היה המכה בפטיש. למרבה הצער, גם בחזית חיזבאללה וגם בחזית חמאס, סופרים גופות. שלא נדע. אם חמאס וחיזבאללה יגרמו לאירוע רב נפגעים, המצב ידרדר למלחמה.

אין לטעות, מדובר בחזית אחת, ואיראן היא הסנדק של המאפיה ושל כל ארגוני הפשיעה. חיזבאללה, חמאס, הג'יהאד האיסלאמי ועוד, לא יושבים לשיבת סטטוס יום יומית ומחליטים מי עושה מה ומתי. לא מדובר במלחמת יום כיפור, אז היו מצרים וסוריה מסונכרנות עד לרזולוציות הדקיקות ביותר, כולל ההתלבטות על שעת המלחמה. באשר לחזיתות השונות של מדינת ישראל, שבכולן בוחשת איראן, לא מדובר על תיאום מכני פרטני, אלא בתיאום רעיוני ובהתארגנות של הבנות שחזקות מכל חזוה, ופועלות מכוח השראה אחת.

השורה התחתונה היא חד משמעית. העימות מול איראן הוא בלתי נמנע, אולי לא מחר, אולי לא בעוד שנתיים, אבל הוא יבוא. "אולי נשאר לבד מול איראן", מהרהר פרופ' ענבר, אבל יבוא יום שישראל תאלץ לקבל החלטה, לתקוף או לא (לרבות את מתקני הגרעין), במבט בעיניים של בשר-ירדם, זו שאלה של להיות או לחדול.